

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 28. Sarmaritanorum Seditio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

poli camelis impositi & ob hoc solum cri-
 men ludibrio habiti. Leges severissimas
 contra blasphemantes & impudicos di-
 versis Regni sui annis edidit. Anno Im-
 perii secundo ipso jubente severe puniti
 fuere Isaias Episcopus Rodensis & Ale-
 xander Episcopus Dispolitianus in Thra-
 cia ob scelera, quæ genus humanum ab-
 ominatur, depositi & in statum Laicorum
 redacti. Mutilati per Civitatem deducti
 sunt clamante Præcone: *Episcopi! nolite
 inquinare habitum vestrum Sacerdota-
 lem!* multi alii pudendæ veneris graves
 pœnas dederunt, quod magnum terro-
 rem omnium animis ingessit. Lupanaria
 præsertim in Civitate Constantinopolita-
 na claudi jussit, & Monasterium sæmina-
 rum pœnitentium collatis magnis rediti-
 bus fundavit.

Sæculum VI.

A. C. 531.

Nov. 77.

Theoph. p.

151.

Nov. 14.

Procop. 1.

ædif. c. 9.

§. XXVIII.

Samaritanorum Seditio.

In Samaritanos idem rigor ac in alios
 Hæreticos adhibitus in Palæstina hor-
 ridæ Seditionis causa extitit. Cæsareæ
 quidem & in aliis Civitatis multi Chri-
 stianam Religionem amplexi sunt, aliqui
 bona, plures autem simulata fide, maxi-
 me indignati, quod sibi vis inferretur.
 Non nulli ad Manichæos aut ad Paganos
 defecerunt. Qui vero agros colebant
 seditiose congregati Mense Majo anno

Sæculum VI. 530. Ecclesias & integra oppida incende-
 A. C. 531. runt, & omnes Christianos, quotquot

Proc. anecd. fortuna in eorum manus tradebat, sine
e. II. vit. S. ullo discrimine exquisitis tormentis cru-
Sabæ. c. 70. ciatos necarunt. Nulla viis publicis se-
Chr. Pasch. curitas erat. Tantæ crudelitatis exem-

pla maxime circum Civitatem Napolim
 seu Samariam ediderunt; huic Zeno Im-
 perator militum præsidium imposuerat,
 ut commotam seditionem puniret, in qua
 Terebinthus Episcopus vix mortem eva-
 serat. Ergo vicinum montem *Garisim*
 iis eripuit, ibique S. Virginis Ecclesiam
 ædificavit, muro circumdatam, imposi-
 tis decem militibus, qui eam defende-
 rent. Verum in subjectam Civitatem
 Samariam validum immisit præsidium.
 Anastasio imperante Samaritani sub-
 to incurfu Ecclesiam occuparunt; at
 Civitatem inferiorem milites in pote-
 state retinuerunt. In ista Seditioe, reg-
 nante Justiniano, Samaritæ Civitate Sa-
 maria ad deditionem compulsæ Sociorum
 suorum unum, cui nomen Julianus, co-
 ronant Imperatorem, Ammonam Episco-
 pum jugulant, captos Presbyteros & in
 frustra concisos unacum Martyrum Reli-
 quiis igni impositos frigunt. Ergo Ju-
 stinianus Imperator justum exercitum in
 seditiosos mittere coactus est. Initum
 est prælium, multi, atque etiam Julianus,
 illius Seditioe Auctor, occisi. Tunc
 non

non pauci baptizati sunt, & Christianos se esse simularunt. Diu autem ipsis vetus Superstitio inhæsit, & si severus ipsis obtigisset Præfectus, speciem Christianorum externam referebant, si negligentem aut avarum haberent, ipsi aperte Samaritani & Christianorum hostes infensissimi erant.

Dum hoc bellum fervet, quidam nomine Silvanus, vir inter Samaritas potentissimus, cum Scythopolim nullo Imperatoris mandato munitus intrasset, a Christianis captus, & in medio urbis, sicut S. Sabas ante annos decem vaticinatus fuerat, flammis traditus est. Illo tempore Constantinopoli versabatur Arsenius Silvani filius, ex ordine illorum; qui titulo illustrium honorabantur, tam Imperatori quam Imperatrici gratus. Cum igitur Parentis sui necem desleret, & postularet vindictam, Principum indignationem contra Christianos in Palæstina degentes excitavit. Interim Petrus Patriarcha Jerosolymitanus ipsiusque Provinciæ Episcopi S. Sabam rogarunt, ut iter Constantinopolim in se susciperet, & primæ atque secundæ Palæstinæ tributorum remissionem ab Imperatore habitatione damnorum a furentibus Samaritis illatorum impetraret. Itaque S. Sabas Mense Aprilis Indictione nona, id est, anno 531. annum vitæ agens nonagesimum

Sæculum VI.
A.C. 531.

v. S. Sabæ
c. 61.
ibid. c. 70.

Sæculum VI.
A. C. 531.

Mart. Rom.
II. Jan.

mum tertium, Constantinopolim secundo profectus est. Ante biennium amicorum optimum amiserat S. Theodosium Abbatem, qui 11. Jan. nempe die illa, qua Ecclesia ejus Memoriam colit, ad Cœlestia translatus fuerat.

§. XXIX.

S. Sabas Constantinopoli.

c. 71.

Petrus Patriarcha S. Sabam venturum, atque in itinere esse, Constantinopolim perscripserat; quo accepto nuncio latissimus Imperator Tiremes emisit, quibus vir Sanctus exciperetur. In illis Epiphanius Patriarcha, Hypacius Episcopus Ephesinus aliusque Episcopus, cui nomen Eusebius, venienti obviam provec̄ti sunt. Hi exceptum S. Senem ad Imperatorem deduxerunt, qui, cum eundem cum Episcopis intra Siparium admisisset, S. viri Caput fulgidissimæ lucis corona cinctum conspicere sibi visus, obviam processit, prostravit se in terram, & surgens osculatus est caput ejus, & Benedictionem accepit. Tum S. Senem ad Theodoram Imperatricem deduxit, quæ & ipsa ante pedes ejus prostrata ait: *Pater mi! ora Deum pro me, ut mihi Filium donet!* S. Sabas respondit: *Dominus Gloriæ Imperium Vestrum conservet, atque Pietatem det & Victoriâ.* Afflixit admodum Imperatricem, quod prolem masculam non promi-